

עפ"ת 59763/03/16 - שיראן אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 59763-03-16 אליהו נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת חנה קיציס
מעוררת שיראן אליהו
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

1. ערעור על פסק דין (הכרעת דין וגזר דין), של בית משפט השלום לתעבורה בפתח-תקווה (כב' השופטת רות רז), בתיק 2333-09-13, לפיו הורשעה המערערת בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3), 64 ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), ונגזרו עליה עונשים של 7 חודשי מאסר על תנאי, 30 חודשי פסילה בפועל, 4 חודשי פסילה על תנאי וקנס.
2. ע"פ עובדות כתב האישום בתאריך 12.7.13 נהגה המערערת ברכב פרטי כשהיא שיכורה כך שבבדיקת נשיפה נמצא כי ריכוז האלכוהול עמד על 320 מיקרוגרם אלכוהול.
3. המערערת כפרה הן בנהיגה ברכב והן בהיותה שיכורה.
4. במסגרת ההוכחות העיד מטעם המשיבה רס"ב אשר חן ומטעם ההגנה העידה המערערת. ב"כ המערערת ביקש לזמן לעדות את השוטרת הצבאית אלונה צור אך לא הצליח לזמנה וזו לא העידה כפי שעוד יפורט להלן.
5. בית משפט קמא ניתח בהכרעת הדין את עדויות עדי התביעה ועדות המערערת, והעדיף את גרסת עד התביעה, רס"ב אשר חן, בה לא מצא סתירות, ואף מצא לה חיזוקים ותימוכין בחומר הראיות הכתוב, על פני גרסת המערערת. גרסת המערערת לפיה היא שתתה ועישנה לפני ביצוע בדיקת ה"נשוף" נמצאה על ידי בית משפט קמא, כבלתי מהימנה.
6. המערערת טוענת כי בית המשפט קמא טעה כאשר קבע כי גרסתה אינה מהימנה. עוד לטענתה המשיבה כשלה כאשר לא זימנה לעדות מטעמה את השוטרת הצבאית אשר ליוותה אותה והייתה עדה למעשיה. לחילופין טוענת המערערת כי עדה זו הינה חיונית להגנתה ומשכשלה המשיבה למסור את פרטיה המדויקים נמנעה מבית המשפט האפשרות להגיע לחקר האמת ולברר את העובדות לאשורן.
7. עוד טוענת המערערת כי הושת עליה עונש פסילה ארוך וממושך מבלי להתייחס לנסיבותיה האישיות והקשות כאשר היא סובלת מבעיה בריאותית וסועדת את אימה הסובלת ממחלה קשה.
8. בית המשפט קמא התרשם מעדותו של רס"ב אשר חן, לפיה מרגע עצירת הרכב ועד עריכת הבדיקה הייתה המערערת תחת משמורתו והיא לא אכלה ולא שתתה. רס"ב חן הכחיש את טענת המערערת כאילו הלכה לחורשה קרובה במהלך ההמתנה לבדיקה על מנת להתפנות, ביחד עם שוטרת צבאית שהייתה עימה, ובית

משפט קמא נתן אמון מלא בעדות זו.

9. באשר לטענת המערערת לפיה במהלך ההמתנה לבדיקה הלכה להתפנות בחורשה סמוכה ואז גם שתתה מים ועישנה, קבע בית משפט קמא כי מדובר בעדות כבושה ובלתי מהימנה. בית המשפט הדגיש כי פעולות אלו לא נזכרו בהודעת המשיבה תחת אזהרה (ת/10) שנמסרה לאחר ביצוע הבדיקה. בהמשך בעדותה הראשונה בבית המשפט, ביום 1.1.15, ציינה בעדותה כי עישנה ורק בעדותה השניה בפני בית המשפט ביום 8.12.15 טענה לראשונה כי "שתיתי מים וגם עישנתי. הם לא שמו לב לזה בכלל".
10. המערערת טוענת למחדל חקירתי כאשר אותה שוטרת צבאית לא זומנה להעיד מטעם התביעה ולחילופין טוענת כי היה על המשיבה להמציא לה את פרטי העדה המלאים וזאת לא עשתה;
11. בית משפט קמא דחה טענה זו וקבע כי ניתנה למערערת האפשרות להזמין עדה זו, לאחר שהמשיבה מסרה לב"כ המערערת את שמה המלא של השוטרת ואת מקום שירותה.
12. ע"פ דו"ח עיסוק פעילות יומי סייר תנועה מיום 11.7.13 שנערך ע"י רס"ב חן, במהלך המשמרת נלוו אליו 2 שוטרי משטרה צבאית אלונה צור וזאב רוזובסקי. בדיון לא זומנו שוטרים אלו כעדי תביעה שהרי כל הפעולות הנזכרות בדו"ח בוצעו ע"י רס"ב חן. אני דוחה את טענת המערערת כאילו היה על המשיבה לזמן שוטרים אלו לעדות, אין למאשימה כל חובה שכזו כאשר אלו שהו במקום לצורך אבטחה בלבד ולא הייתה להם נגיעה לחקירת המערערת.
13. על כן טענת המערערת כי מדובר בעדה רלוונטית שהיה על המשיבה לזמנה נדחית.
14. מכאן לשאלה האם המשיבה מנעה מן המערערת לפעול לזימונה של השוטרת הצבאית לעדות. ב"כ המערערת ביקש את פרטי העדה וקיבל את שמה ואת מקום שירותה (בסיס צריפין). ניסיון המערערת לזמן עדה זו על פי מקום השירות כשל. המערערת פנתה בבקשה לבית המשפט ביום 12.8.14 להורות למאשימה לאתר עדה זו. המשיבה השיבה כי אין לה פרטים נוספים ובית המשפט החליט ביום 13.9.14 כי תגובת המשיבה תועבר לב"כ המערערת וכי פרשת ההגנה תישמע במועד שנקבע.
15. בדיון מיום 1.1.15, בפתח פרשת ההגנה שוב עתר ב"כ המערערת להורות למאשימה למסור לו את כתובת השוטרת הצבאית, המשיבה חזרה על גרסתה כי אין לה פרטים נוספים וב"כ המערערת הודיע כי הוא מבקש שהמשיבה תבדוק בשאילתא היכן השוטרת נמצאת. פרשת ההגנה נדחתה למועד נוסף, ולאחר מכן נדחתה 4 פעמים נוספות בשל מחלת הנאשמת, בכל אותה תקופה לא מצאה לנכון המערערת לבקש צו המופנה לצבא לצורך איתור אותה שוטרת ולא נקטה בכל פעולה נוספת אשר תביא לקבלת פרטים מדויקים יותר. המדובר בעדת הגנה ועל המערערת ולא על המשיבה מוטלת החובה לדאוג לזימונה לעדות כמו גם החובה לשקוד על קבלת הפרטים הנחוצים לצורך זימונה לעדות.
16. כך או אחרת, עדותה של אותה שוטרת הינה זניחה ובלתי רלוונטית כאשר המערערת בעצמה מעידה כדלקמן:
- "לפני הבדיקה של הינשוף השוטר ביקש ממני לעשות בדיקת ינשוף והאם אני מסכימה לזה אבל לפני זה מבקשת להתפנות. השוטר הסכים לזה. ושלא איתי שתי שוטרות צבאיות. בדרך ליער הם נעמדו רחוק ממני ושתיי שם מים. הלכתי איתי עם בקבוק מים. שתיתי מים וגם עישנתי. הם לא שמו לב לזה בכלל."**
- אם אותה שוטרת צבאית כלל אינה מבחינה במעשי המערערת, מה תועלת יש בעדות זו כאשר ממילא אין היא יכולה

לחזק את עדותה של המערערת.

17. המערערת כאמור טענה כי שתתה ועישנה לפני בדיקת הנשיפה ועל כן לא הופעל מכשיר הינשוף על פי הנהלים.

18. בית המשפט קמא, כאמור לא נתן אמון בגרסת המערערת, מאחר ומדובר בעדות כבושה ונוכח אמינותו של עד התביעה. מדובר בקביעות עובדה המבוססות על התרשמות ממהימנות העדים וערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעות אלו. התערבות שכזו תעשה רק בנסיבות חריגות:

"כך הוא הדבר, כאשר מסקנות הערכאה המבררת אינן מושתתות על התרשמותה מהעדים אלא על ראיות בכתב או על שיקולי הגיון בלבד, באופן שאינו מקנה לה יתרון על פני ערכאת הערעור... חריגים נוספים קיימים מקום שקביעותיו של בית משפט קמא הינן בלתי סבירות בעליל..., או כאשר נפלה טעות משמעותית בהערכת מהימנות העדים שנשמעו בפניו, באופן המבטל את העדיפות המוקנית לו, על דרך הכלל..." (ע"פ 502/10 מחאמיד נ' מדינת ישראל (2012)).

נסיבות חריגות אלו אינן מתקיימות בעניינה של המערערת.

19. אני דוחה גם את טענת המערערת, לפיה היה על בית המשפט קמא לקבל את התרשמותו של רס"ב חן לפיה המערערת לא נראתה שיכורה כפי שנרשם על ידו בסעיף 7 ד' לת/1. בית משפט קמא דחה טענה זו וציין כי על פי מבחן הביצוע המערערת התנדנדה בעמידה ובהליכה לא הצליחה להצמיד עקב לאגודל ונכשלה פעמיים בניסיון להצמיד אצבע לאף. בית המשפט קבע כי מאפיינים אלו מחזקים את תוצאת בדיקת הנשיפה בדבר שכרותה של המערערת, ואלו במקובץ עדיפים על פני התרשמותו של רס"ב חן. לא מצאתי מקום להתערב במסקנה זו.

20. אשר לעונש שהושת - הוא סביר ביותר נוכח עברה התעבורתי, ואי נטילת האחריות על ידי המערערת לאורך כל ההליך.

21. העבירה בה הורשעה המערערת היא חמורה המסכנת את שלום הציבור. חומרה יתרה קמה למערערת כאשר עבירה זו בוצעה כ-3 חודשים בלבד לאחר שביצעה עבירה דומה.

22. אשר על כן, הערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, בהעדר הצדדים.